

GYERMEKHÍR

Nemzedékek egymás mellett

Sokszor hallani az idősebbektől a vélekedést, hogy sok baj van a mai fiatalokkal.

Vajon a fiatalsággal van baj? Nem csupán néhány olyan tizenéves cselekedete alapján ítélik meg egy generáció, akiknek valóban szembeűnő, elítélendő az életvitele, mindaz, amit tesznek? (Bár több évtizedes pedagógusi munkám után azt látom, hogy éppen ezek a hangos, feltűnő, esetenként taszító viselkedést mutató gyerekek azok, akiknek ifjú koruk ellenére már számtalan nehezen megélhető és elfogadható „élmény” jutott osztályrészül. Erről pedig nem ők, hanem mi, felnőttek tehetünk. S a mi dolgunk a segítségük is.)

Most azonban essen szó azokról, akik nem szűnnek szemet, hiszen ők csupán csendben és becsülettel teszik a dolgukat. Olyan gyerekek írásaiból válogattam, akik 10–13 évesek, ők vallanak a szülőföldjükéről, arról, hogyan képzelik Tárnok egyes helyeinek kialakulását, gondolatokat fogalmaznak meg közös gondjaink, feladataink lehetséges megoldásáról. Az ő hangjuk talán halk, de mindenképp figyelmet érdemel tőlünk.

Az alábbi írások készítői is mai fiatalok, érdemes velük is megismerkednünk!

A Halastó keletkezése

Egyszer nagyon régen ezen a környéken óriások éltek.

Szép falut építettek, akkor még nem volt a Halastó. Termékeny talaj volt, mindenben bővelkedtek. A falut Tárnoknak nevezték.

Nagyon nagy szárazság jött a falura. Nem tudtak öntözni, inni. Nagyon kétségbeestek az óriások. Volt egy bölcs, öreg óriás, aki gondolkodni kezdett. Azt találta ki, hogy lyukat kell fúrni a földbe. Sokáig ástak, de elfáradtak, mert nem volt mit inni. Béla, az egyik óriás egész este ásott, míg egyszer elkezdett lövellni a víz.

Sokáig folyt. Reggelre tó lett belőle. Halastó.

Nagyon örültek az óriások, és kiűntették Bélát.

Ratalits Ádám

A Benta eredete

Egyszer a tatárjárás idején volt egy falu.

Ez a falu arról volt híres, hogy nagyon tiszta vizű forrása volt. Ebben a faluban élt egy Ben Húr nevezetű ember a családjával és más emberekkel.

Egyszer elment egy ember a faluból vízért a forráshoz. Amint merte a vizet a vödörrel, látta, hogy nagyon nagy por közeleg, és látott néhány lovat. Észbe kapott és visszarohant a faluba. Elmondta a faluban mindenkinek, még Ben Húrnak is. Ben Húr összehívta a falu népét, hogy eszeljenek ki valamit együtt.

Azt találta ki Ben Húr, hogy feszítsenek ki egy kötelet a forrás elé, és amikor arra megy a vezér, akkor beleesik a forrásba, ennek a következménye az, hogy nagy zavarodás lesz. Kifeszítették a kötelet, és eltették magukat holnapra.

Reggel várták a tatárokat, alig vártak 5 másodpercet, már jöttek is a tatárok. A vezér nagyon felgyorsított, mert élvezte a sebességet. Amikor észrevette a kötelet, akkor már csak fél méterre volt a kötélről. Akkorát esett a lovával, hogy egy nagy árkot ásott vele. A forrásból kiöntött a víz, és lett egy patak.

A falu népe összejött délben, hogy azon tanakodjanak, milyen nevet adjanak neki. Ben Húr felpattant, és azt javasolta: – Legyen a patak neve Benta.

A falu népének nagyon tetszett a Benta név. Azóta is ez a patakunk neve.

Hamikus Ákos

A Kétárok története

A Benta-patak partján régen is és még ma is sok tehenet legeltettek a réteken.

Történt egyszer nagyon régen, hogy két gazda is legeltette a csordáját. Egyik csorda a patak egyik felén

legelt, a másik a túloldalon. De egyszerre nem tudtak inni a Benta-patak-ból. Ezen a dolgon összeveszett a két gazda, mert mindegyik azt akarta, hogy az ő tehenei igyanak előbb. A nagy hangoskodásra előjött a patak tündére. Nagyon mérges volt.

– Mi ez a nagy hangoskodás? – kérdezte.

– Nem tudunk megegyezni, melyikünk csordája igyék előbb.

– Hát csak ezért zavartátok a nyugalmamat?!

És mérgeiben nagyot csapott a pácájával a vízre. Itt ketté vált a Benta-patak.

– Most már mindkettőtök csordája tud inni. Egyiké az egyik árokból, a másiké a másik árokból.

Azóta nevezik ezt a helyet Kétárok-nak.

Halas Gábor

A Benta-patak keletkezése

Élt egyszer egy szegény ember a családjával Tárnok határában. Volt nekik két tehenük és egy kecskájuk.

Minden reggel kiterelték őket a sósúti hegyekbe legelni. Nyáron a nagy melegben hamar megszomjaztak az állatok, és nem volt víz a környéken, ezért délben vissza kellett őket hajtani a tárnoki tóhoz inni. Délután újból ki kellett hajtani őket, mert éhesek maradtak. Így hát elhatározták, hogy ásnak egy kutat a legelő szélére.

Egy verőfényes napon nekiálltak ásni, és mikor elérték a vizet, olyan bőségesen tört elő a föld mélyéről, hogy a fiúknak úgy kellett kimenekülniük a kútból. A nagy erejű víz utat tört magának, keresztülfolyt Tárnokon, és beleömlött a Dunába.

Mivel bent a gödörben tört rájuk a víz, elnevezték Benta-pataknak.

Lóránt Krisztina

Tisztelt Önkormányzat!

A héten felmérést végeztünk a tárnoki polgárok kéréseiről, kívánságairól. Programunknak nagy sikere volt,

az emberek bátran elmondták véleményeiket, kéréseiket, esetleges panaszait.

Felszólalásomnak célja az lenne, hogy szóban elmondjam Önöknek a polgárok legfontosabb gondolatait.

Legelőször mindenki az iskolákat hozta szóba. A bővítést és az új épületek létrehozását javasolták a gyerekek érdekében.

Másodjára a csatornázás és az aszfaltozás a legfontosabb, de ha nincsenek is rendes utak, azért illő lenne minden utcában járdákat létrehozni a gyalogosok biztonsága végett.

Harmadjára viszont a köztereket kellene valahogy helyreigazítani, mert nem nyújt valami kellemes látványt sem a lakosoknak, sem pedig az ideérkezőknek.

Természetesen tudom, hogy Önök is tisztában vannak ugyanezekkel a tényekkel, de sajnos az anyagi háttér korlátozott. Legyenek szívesek, amint lehet, az itt elhangzott sorrendben teljesíteni a kéréseket!

Köszönöm, hogy meghallgattak.

Fedor Martina

Tisztelt Önkormányzati Testület!

Egy igen fontos, közérdekű dologról szeretnék beszélni, ez pedig az eső és talajvíz elvezetése, valamint a zsilipek rendbehozatala. Tárnok közössé-

gének az az érdeke, hogy ez megoldott legyen, ugyanis a Benta-partján élő emberek szinte minden évben küszködnek a belvízzel és a tavaszi-őszi esőzésekkel, amely kisebb árvizek okozója lehet.

Nagyon jó példa erre az 1999-es évi ár, amely a part menti utcákat és az utcákban lévő kerteket térdig érő vízzel öntötte el. Ez nemcsak a zsilipek állapotának és a zsilipeket működtető embereknek, hanem az esővizet elvezető csatornáknak is hibája.

Ugyanis ha a zsilipeket időben rakjuk az árkok végére, akkor a Benta nem tud visszafolyni, és ezzel elárasztani az utcákat.

Az árkok karbantartása és kibetonozása nagymértékben csökkentené a belvizet, mert nem a földnek kéne elszívnia azt a rengeteg esőt, hanem el tudna folyni.

Ezért javaslok a mielőbbi zsilip-cserét, a zsilipkezelők ellenőrzését és az árkok tisztántartását és kibetonozását. Legfőképpen a vasút melletti főárok karbantartását tartom szükségesnek, amelynek eldugulása komoly gondokat okoz!

Ezután a legfontosabb a szennyvíz-csatornák kiépítése lenne, ami megszüntetné az emésztőket, és ezzel csökkentené a belvizet, valamint a környezetszennyezést.

Persze nem azt akarom mondani, hogy ez csak az Önök kötelessége, de azt igen, hogy hívják fel a part menti

lakók figyelmét az árvízveszélyre és az előttük lévő árok tisztántartására!

Köszönettel:

Gebei Dóra

A két utolsó írás, mely a szónoklat, felszólalás műfajának tanításakor készült házi feladatként, azt mutatja, hogy a fiatalok is tudnak felelősen gondolkodni, véleményüket, elképzeléseiket képesek kulturáltan kifejezni. Ez a fajta hangvétel pedig előre viheti közös ügyeink megoldását.

Összintén örömmre szolgált, hogy az idei közmeghallgatáson már ez a stílus jellemezte a találkozó résztvevő felnőtteket is. Miközben szóvá tették a kisebb és nagyobb közösségük gondjait, esetenként elhangzottak azok a megoldási javaslatok is, melyek megvalósításához községünk lakói is csatlakozhatnak.

Egyre többen élnek köztünk olyanok, akik nem csak a hiányosságokat veszik észre, hanem maguk is képesek tenni feladataink sikeres megoldásáért.

Tiszta szívből remélem, hogy Tárnonkon az őszi helyhatósági választások idején sem korbácsolódnak fel az indulatok. Igaz, hogy sokkal könnyebb indulatokkal telve a másikat becsmérelni, de én úgy gondolom, hogy célravezetőbb az aktuális feladatok elvégzését szorgalmaznunk, mint egymásnak feszülni. A választások során pedig a jelöltek közül azok kerüljenek be az önkormányzati testületbe,

akik hiteles személyiségek, végzett munkájuk, emberi habitusuk alapján képesek és képesek a közösség, Tárnok Nagyközség lakóinak az érdekképviseletére. Erről pedig felelősen Önök dönthetnek majd.

Végezetül egy meghívást szeretnék átadni minden kedves olvasónknak. 2002. május 25-26-án rendezzük meg hagyományos Sportoljunk együtt! regionális versenyünket a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola sportpályáin. Az atlétika mellett a kosárlabdázás lesz a főszerep. Minden érdeklődőt, a mi versenyzőinkért szurkolót szeretettel várunk 10 órától 18 óráig.

Szöveg: Várhelyi Mária
Kép: Várhelyi Miklós

A Pest Megyei Diákolinpia területi bajnokságán I. helyet elért csapatunk tagjai: Décsi Enikő, Szucsik Betti, Prókai Boglárka, Szucsik Johanna, Kincses Rita, Stein Alexandra, Kozelka Ibolya, Fedor Martina, Sarkanti Szilvia, Pájer Orsolya és Bartos Krisztina. Szép volt, lányok!

